

1. (א) בפקודת זכות יוצרים¹ (להלן — הפקודה), בסעיף 3(1) —

(1) בסוף הרישה יבוא "דינו — מאסר ששה חדשים";

(2) אחרי-פסקה (ה) יבוא:

"(ו) עושה או מחזיק ברשותו לוח כדי לעשות בו העתקות מפירות של יצירה שיש עליה זכות יוצרים, או גורם לשם תועלתו הפרטית להצגתה ברבים של יצירה שיש בה זכות יוצרים שלא בהסכמתו של בעל זכות היוצרים";

(3) הסיפה — תימחק.

(ב) סעיף 3(2) לפקודה — בטל.

2. אחרי סעיף 3 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 3א

3א. לא הוכח הנוק שנגרם בהפרת זכות יוצרים, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק לו לכל הפרה פיצויים בשיעור שלא יפחת מ-500 שקלים ולא יעלה על 30,000 שקלים; שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי בצו לשנות את השיעורים האמורים."

"פיצויים ללא הוכחת נזק

3. אחרי סעיף 4 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 4א

4א. (1) מחבר זכאי ששמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה המקובלים.

(2) מחבר זכאי שלא ייעשה ביצירתו כל סילוף, פגימה או שינוי אחר, או כל פעולה שיש בה משום הפחתת ערך ביחס לאותה יצירה, העלולה לפגוע בכבודו או בשמו של מחברה.

(3) פגיעה בזכות לפי סעיף זה היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנוזיקין [נוסח חדש]², יחולו עליה.

(4) זכותו של מחבר לפי סעיף זה לא תהיה תלויה בזכותו החמרית באותה יצירה, והיא תעמוד לו אף לאחר שזכות זו, כולה או מקצתה, הועברה לאחר.

(5) בתביעה לפי סעיף זה זכאי המחבר לפיצויים בסכום שיקבע בית המשפט לפי נסיבות המקרה, אף אם לא הוכיח נזק ממון; הוראה זו לא תגרע מסמכות אחרת של בית המשפט לפי פרק ה' לפקודת הנוזיקין [נוסח חדש]."

משה נסים
שר המשפטים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באייר התשמ"א (20 במאי 1981); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1517, התשמ"א, עמ' 239.

1 חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ח, עמ' 364; ס"ח התשי"ג, עמ' 38; התשכ"ח, עמ' 57; התשל"א, עמ' 165.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.